

ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้าพระคริสต์และความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้าเรา

ข้อพระคัมภีร์: ฮบ.12:2; กซ.2:15; วว.19:7-9; นฮย.8:10ค

I. เพราะเห็นแก่ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระเยซูผู้ริเริ่มและผู้สำเร็จความเชื่อของเรา “ได้ทรงทนรับกางเขนและไม่ทรงเห็นว่าความอายเป็นสิ่งสำคัญอะไร” — ฮบ.12:2:

1. องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรักคริสตจักรและสละพระองค์เองเพื่อคริสตจักร — อฟ.5:25.
2. บนกางเขนนั่น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาสำหรับความบาปมาแบกรับความบาปของคนเป็นอันมาก, ถูกทำให้กลายเป็นความบาปแทนที่ผู้เชื่อทั้งหลาย, ขับไล่เจ้าผู้ครองโลกนี้ออกไปและพิพากษาโลกนี้ อีกทั้งเป็นเมล็ดข้าวสาลีที่ตกเข้าไปในความตาย เพื่อปลดปล่อยชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ — ฮบ.9:28; 1ปต.2:24; 2กธ.5:21; ยส.12:24, 31.
3. โกลอซาย 2:15 บรรยายถึงการสู้รบที่เกิดขึ้นในเวลา que พระคริสต์ทรงตรึงตาย:
 - (1) ในเวลาที่พระคริสต์ทรงตรึงตายนั่น พระองค์ทรงทำการงานเพื่อสำเร็จการไถ่ ส่วนพระเจ้าพระบิดาทรงทำการงานเพื่อพิพากษาความบาป.
 - (2) ในเวลาเดียวกันนั้นเอง ผู้ปกครองและผู้มีอำนาจก็กำลังยุ่งกับการพยายามขัดขวางการงานของพระเจ้าและพระคริสต์ — ข้อ 15.
 - (3) ผู้ปกครองและผู้มีอำนาจคือทูตสวรรค์ที่ชั่วร้าย ทูตสวรรค์ที่ตกต่ำที่อยู่ใต้บังคับบัญชาของซาตานและทำงานให้กับมัน — อฟ.2:2.
 - (4) ในขณะที่พระเจ้าทรงพิพากษาความบาปนั้น ผู้ปกครองและผู้มีอำนาจที่ชั่วร้ายก็อยู่ที่นั่นด้วย และพวกมันกระตือรือร้นมากด้วยในการรุมล้อมพระคริสต์ผู้ถูกตรึงตาย โดยเบียดเสียดชิดพระองค์ — กซ.2:15:
 - ก. ถ้าพวกมันไม่ได้เบียดเสียดชิดพระองค์ พระเจ้าย่อมไม่สามารถถอดมันออกไปได้.
 - ข. คัมภีร์คำว่า “ถอด” บ่งชี้ว่าผู้ปกครองและผู้มีอำนาจนั้นอยู่ใกล้ชิดมากเหมือนเสื้อผ้าที่อยู่บนร่างกายของเรา.
 - (5) โดยการถอดบรรดาผู้ปกครองและผู้มีอำนาจออกเสีย พระเจ้าได้ทรงประทานพวกมันอย่างเปิดเผย ทำให้พวกมันได้รับความอับอาย และทรงประกาศชัยชนะต่อพวกมันในการฉลองชัยโดยกางเขนนั่น — ข้อ 15.

II. ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้าเราคือองค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าบ่าวที่เสด็จมารับเจ้าสาวของพระองค์ซึ่งได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว — วว.19:7-9:

1. การสูกอมของเจ้าสาว — ข้อ 7-9; อฟ.4:13-15:
 - (1) ความพร้อมของเจ้าสาวแห่งกลุ่มชนนั้นขึ้นอยู่กับ การสูกอมในชีวิตของเหล่าผู้มีชัยชนะ — วว.19:7-9; ฮบ.6:1; ฟป.3:12-15; อฟ.4:13.
 - (2) การเปลี่ยนแปลงคือการที่ชีวิตธรรมชาติของเราได้ถูกเปลี่ยนไปโดยระบบสิ่งใหม่ทดแทนสิ่งเก่า ส่วนการสูกอมคือการถูกเติมเต็มด้วยชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ที่มาเปลี่ยนแปลงตัวเรา — ฮบ.6:1.
2. การก่อสร้างของเจ้าสาว — มธ.16:18; อฟ.2:21-22; 4:15-16:
 - (1) การก่อสร้างของพระเจ้าคือพระทัยปรารถนาของพระเจ้าและเป้าหมายแห่งการช่วยให้รอดของพระเจ้า — 1:5; อชด.25:8; เทียบ 1:11; 40:2-3, 34-35.
 - (2) เป้าหมายแห่งการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือการฟื้นฟูพระคริสต์มาเป็นชีวิตและทุกสิ่งต่อเรา เพื่อเราจะถูกก่อสร้างขึ้น — อฟ.3:8; 4:16.
 - (3) การก่อสร้างของพระเจ้าคือการสำแดงแห่งกลุ่มชนของพระเจ้าตรีเอกภาพ — 1ตธ.3:15-16; ยส.17:22; อฟ.3:19ข, 21.
3. ความชอบธรรมของเจ้าสาว — วว.19:7-9; มธ.5:20; 22:11-13.
 - (1) ในฐานะความชอบธรรมทางทัศนะภายในของเรานั้น พระคริสต์ทรงเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเรา เพื่อจะดำเนินชีวิตแทนเรา ด้วยการดำเนินชีวิตที่ให้เราได้รับการโปรดให้ชอบธรรมจากพระเจ้าและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าเสมอ — 5:6, 20.
 - (2) การดำเนินชีวิตที่ถูกต้องทั้งต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์นั้น จำต้องให้พระเจ้าเป็นการสำแดงในชีวิตประจำวันของเรา — 2กธ.3:9; อฟ.4:24; กซ.3:10.
 - (3) พระคริสต์ที่ได้ดำเนินชีวิตออกจากวิสุทธิชนในฐานะความชอบธรรมทางทัศนะภายในของเขานั้นได้กลายเป็นเชื้อสำหรับงานเลี้ยงสมรสของเขา — วว.19:8.

(4) เลื่อนสำหรับงานเลี้ยงสมรสใน มธ.22:11-13 เป็นเครื่องหมายถึงพระคริสต์ที่เราได้ดำเนินชีวิตออกมาและพระคริสต์ที่ได้สำแดงออกผ่านเราในชีวิตประจำวันของเรา กลายเป็นความชอบธรรมที่เหนือล้ำของเรา — 5:20; วว.3:4-5, 18.

4. ความมั่งคั่งของเจ้าสาว — อฟ.5:25-27:

(1) ในฐานะเจ้าสาว คริสตจักรต้องมีความมั่งคั่ง; ความมั่งคั่งในเอเฟซุสที่ 5 มีเพื่อการถวายเจ้าสาว.

(2) ความมั่งคั่งของเจ้าสาวมาจากพระคริสต์ผู้ถูกกระทำเข้าสู่คริสตจักรและจากนั้นก็สำแดงผ่านคริสตจักร — 3:17ก.

ก. ความมั่งคั่งหนึ่งเดียวของเราคือการฉายส่องพระคริสต์ออกมาจากภายในเรา.

ข. สิ่งที่พระคริสต์ทรงชื่นชมในตัวเรานั้นคือการสำแดงของตัวพระองค์เอง.

5. เอเฟซุสที่ 6 และวิวรณ์ที่ 19 เปิดเผยว่า คริสตจักรในฐานะเจ้าสาวยังต้องเป็นนักรบที่มาปราบศัตรูของพระเจ้าให้พ่ายแพ้ด้วย:

(1) การสู้รบฝ่ายวิญญาณเป็นเรื่องของพระกาย; เราเป็นกองทัพแห่งกลุ่มชนที่สู้รบเพื่อสิทธิประโยชน์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก — 17:14; 19:14; เทียบ 2ทธ.2:4.

(2) ในเอเฟซุสที่ 5 พระคำมีเพื่อการบำรุงเลี้ยงที่นำไปสู่การทำให้เจ้าสาวมั่งคั่ง แต่ในเอเฟซุสที่ 6 พระคำมีเพื่อการประหาร ซึ่งทำให้คริสตจักรกลายเป็นนักรบแห่งกลุ่มชนที่สามารถเข้าร่วมในการสู้รบฝ่ายวิญญาณได้ — ข้อ 17-18.

(3) พระคริสต์จะเสด็จมาในฐานะจอมพลที่ร่วมสู้รบกับเจ้าสาวซึ่งเป็นกองทัพของพระองค์ เพื่อสู้รบกับผู้ต่อต้านพระคริสต์ที่อะระมะเอดิน — วว.19:11-21.

(4) เลื่อนสำหรับงานเลี้ยงสมรส — พระคริสต์ที่ดำเนินชีวิตออกมาจากเรา ในฐานะที่เป็นความชอบธรรมในแต่ละวันของเรา — ไม่เพียงทำให้เรามีคุณสมบัติที่จะเข้าร่วมงานเลี้ยงสมรสเท่านั้น แต่ยังมีคุณสมบัติที่จะรวมกองทัพเพื่อสู้รบกับผู้ต่อต้านพระคริสต์ร่วมกับพระคริสต์ในสงครามที่อะระมะเอดิน — มธ.22:11-12; วว.19:7-8, 14.

III. “ความยินดีของพระยะโฮวาเป็นกำลังของท่าน” — นฮย.8:10ค:

1. ถ้าพิจารณาตาม นฮย.8:10 ความยินดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรานี้เป็นกำลังของเรา:

(1) นี่ไม่ใช่เรื่องของการที่เรามีกำลัง แต่เป็นความยินดีของพระองค์ที่ค้ำจุนเราไว้ — 1ธซ.5:16.

(2) ความยินดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่มีความเกี่ยวข้องกับใดๆ กับสถานะแวดล้อม; พระองค์ทรงชื่นชมยินดีในน้ำพระทัยของพระเจ้า; ในการรู้จักและกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้านั้นมีความยินดี.

(3) เราไม่ควรพยายามลอกเลียนแบบขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ควรต้อนรับความยินดีขององค์พระผู้เป็นเจ้า:

ก. เราสามารถมีบางสิ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าแจกปันเข้าสู่เรา.

ข. เราสามารถมีความยินดีขององค์พระผู้เป็นเจ้า; ความยินดีของพระองค์จะเป็นกำลังของเรา.

2. ช่วงบั้นปลายชีวิตของวอท์ซแมน นี้ เขากล่าวไว้ว่า ในท่ามกลางการทบทวนของเขา “ข้าพเจ้าคงไว้ซึ่งความยินดีของข้าพเจ้า” — *Watchman Nee—a Seer of the Divine Revelation in the Present Age*, p. 182

3. “ข้าพเจ้าคงไว้ซึ่งความยินดีของข้าพเจ้า” บ่งชี้ว่าเขามีภาคปฏิบัติตามถ้อยคำของเปาโลใน พป.4:4 ที่กล่าวว่า “จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอ.”

4. โดยพระเมตตาและพระคุณของพระเจ้า ขอให้เราทุกคนสามารถคงไว้ซึ่งความยินดีของเราโดยให้ความยินดีขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาเป็นกำลังของเรา.